

הנוצות

למופעים בלבד עיצב רונן ביקיני מינימאלי. עשוי כול מאיטים מבריקים. התפורים כמו ידיו וכן עדי לצוואר והרבה נוצות צבועות בצבעי מסטל. התואמות את הבגד. ראיתי את תילבושות להקת בלט על הקרח. והצלחתי לחקות אותם.

בין השאר מפני שמחיר המרכיבים של הבגד הם מאוד יקרים והם גם לא הסטייל באיץ. מי ילך כאן עם ביקיני עם נוצות?

קונכייה עם אצבעות

רונן הוא בחור בעל יוומה. כשהחליט לפני שנתיים, כי האופנה היא ייעודו בחיים, השיג את הספרים של מיכללת שנקר, ובערבים, בין בחינת-כברות אחת לשנייה, שככולן הוציא ציונים מ-9 עד 10 למד את החומר התיאורטי, הקשור בציוור ובאופנה.

אני מצייר את הדגם שעולה כמוחי

אני

ואו אני מחליט מאיזה חומר הוא יהיה, מבר, מעור, או מחומר אחר. לרעיונות שלי כמעט תמיד יש קשר ישיר לטבע, כמו, למשל, שימלת-הכלה שעיצבתי מבר-טאפטה לכן ושהיתה עשויה מארבעה עלים, כשלעורקי העלים היו תפורים פאיטיים לבנים והחלק העליון של החולצה היה בצורת ליבית מבר אורגנוה, שממנו יצאו עלעלים קטנים בגוון סגלגל.

ועוד בנושא הטבע, עיצב רונן גם בגד בצורת קונכייה בעלת אצבעות. "אין לי קו אופנתי, אבל אני לא שיגרתי. אני מעצב ותופר בגדים שיהיו חדשניים ויחד עם זה שיחמיאו לגוף האשה. נכון, שאני מתעניין ומתערכך בקו האופנה הבינלאומי, אבל אני מעצב רגמים אחרים לגמרי. בארץ אין לי אפשרות לעקוב אחר כל התצוגות של האופנאים הידועים, מפני שאני משרת בצבא וחוזר כשעות-הערב. אבל אני מרפרף הרבה בירחוני-אופנה, כדי לראות מה לא לעצב. אני לא רוצה להיות חיקוי נוסף

חייל בן 19, ללא הכשרה מיקצועית באופנה, מעצה תלבושות-ערב מהממות עשויות נוצות

הנוצות, ברקתי את התפירה ובאתי הביתה וערכתי נסיונות חיקוי.

ביקיני עם נוצות

ר ארין, אומר רונן, כשעורכים מופע, תופרים את התילבושות תוך כמה שבועות. צ'יק צ'ק, ויש בגדים. בחול עוברים שנה שלמה לפני המופע. שמים רגש על כל פרט ופרט ועל כל תפר. בגדים כאלה צריכים להחזיק מעמד לפחות לשלוש שנים של סיבוב הופעות של להקה, אם לא יותר.

הברקות עם אוטובוס

ש לו ידידו, "אימו, שציפתה כי בנה יהיה רופא. הוא למד במגמה ביולוגית

ש אנשים שיש להם פרפרים בראש ויש כאלה המעדיפים נוצות. אחד כזה הוא רונן רז, חייל בן 19 וחצי מתל-אביב. רענן הוא הראש שמאחרי נוצותיהן של רבות מנשות תל-אביב. זה הספציאליטה שלי, הוא מעיד על עצמו. מאז שהייתי נער תמיד משכו אותי בגדים מיוחדים ומקוריים. לפני שנתיים וחצי, בחופשת-הקיץ, הגיע מופע באלט על הקרח לישראל. נדלקתי, והחלטתי לעבוד איתם. רציתי לראות מקרוב את התילבושות המהממות האלה.

הייתי אז בן 17. צלצלתי לאמרגן ושאלתי אותו אם יש לו איזו עבודה בשבילי. לא חשוב מה. לשימחתי היתה תשובתו חיובית. כאתי לשם ועזרתי לצוות הרקדנים ולתפאורנים: הסתכלתי, בחנתי ומיששתי מקרוב את הכגדים היפהיים והמיוחדים של הברקנות. הסתכלתי איד מרובקות